

**ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆԻ
ՈՐՈՇՈՒՄԸ**

2019 ԹՎԱԿԱՆԻ ՆՈՅԵՄԲԵՐԻ 22-ԻՆ ՀՌՈՄՈՒՄ ՍՏՈՐԱԳՐՎԱԾ՝ «ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԻՏԱԼԻԱՅԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԵՎ «ՔՐԵԱԿԱՆ ԳՈՐԾԵՐՈՎ ՓՈԽԱԴԱՐՁ ՕԳՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ» 1959 ԹՎԱԿԱՆԻ ԱՊՐԻԼԻ 20-Ի ԵՎՐՈՊԱԿԱՆ ԿՈՆՎԵՆՑԻԱՅԻ ԿԻՐԱՌՈՒՄԸ ԴՅՈՒՐԱՑՆԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ» ՀԱՄԱՁԱՅՆԱԳՐՈՒՄ ԱՄՐԱԳՐՎԱԾ ՊԱՐՏԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ՝ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹՅԱՆԸ ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ՈՐՈՇԵԼՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ԳՈՐԾՈՎ

Քաղ. Երևան

18 մայիսի 2021 թ.

Սահմանադրական դատարանը՝ կազմով. Ա. Դիլանյանի (նախագահող), Վ. Գրիգորյանի, Հ. Թովմայանի, Ա. Թունյանի, Ա. Խաչատրյանի, Ե. Խունդկարյանի, Է. Շաթիրյանի, Ա. Պետրոսյանի, Ա. Վաղարշյանի, մասնակցությամբ (գրավոր ընթացակարգի շրջանակներում)՝

Կառավարության ներկայացուցիչ՝ Արդարադատության նախարարի տեղակալ Ք. Գրիգորյանի,

համաձայն Սահմանադրության 168-րդ հոդվածի 3-րդ կետի, 169-րդ հոդվածի 3-րդ մասի, ինչպես նաև «Սահմանադրական դատարանի մասին» սահմանադրական օրենքի 23, 40 և 74-րդ հոդվածների,

դռնբաց նիստում գրավոր ընթացակարգով քննեց «2019 թվականի նոյեմբերի 22-ին Հռոմում ստորագրված՝ «Հայաստանի Հանրապետության և Իտալիայի Հանրապետության միջև «Քրեական գործերով փոխադարձ օգնության մասին» 1959 թվականի ապրիլի 20-ի եվրոպական կոնվենցիայի կիրառումը դյուրացնելու մասին»

համաձայնագրում ամրագրված պարտավորությունների՝ Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ» գործը:

Կառավարությունն իր՝ 2020 թվականի հունվարի 30-ի N 84-Ա որոշմամբ 2019 թվականի նոյեմբերի 22-ին Հռոմում ստորագրված՝ «Հայաստանի Հանրապետության և Իտալիայի Հանրապետության միջև «Քրեական գործերով փոխադարձ օգնության մասին» 1959 թվականի ապրիլի 20-ի եվրոպական կոնվենցիայի կիրառումը դյուրացնելու մասին» համաձայնագրում ամրագրված պարտավորությունների՝ Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու նպատակով դիմել է Սահմանադրական դատարան: Հիշյալ որոշումը վարչապետը Սահմանադրական դատարան է ներկայացրել 2021 թվականի մարտի 11-ին:

Գործի քննության առիթը Կառավարության՝ 2021 թվականի մարտի 11-ին Սահմանադրական դատարան մուտքագրված դիմումն է:

Ուսումնասիրելով սույն գործով Կառավարության ներկայացուցչի գրավոր բացատրությունը, հետազոտելով վերոնշյալ համաձայնագիրը և գործում առկա մյուս փաստաթղթերը՝ Սահմանադրական դատարանը **Պ Ա Ր Զ Ե Ց** .

1. 2019 թվականի նոյեմբերի 22-ին Հռոմում ստորագրված՝ «Հայաստանի Հանրապետության և Իտալիայի Հանրապետության միջև «Քրեական գործերով փոխադարձ օգնության մասին» 1959 թվականի ապրիլի 20-ի եվրոպական կոնվենցիայի կիրառումը դյուրացնելու մասին» համաձայնագիրը (այսուհետ՝ Համաձայնագիր) ստորագրվել է 2019 թվականի նոյեմբերի 22-ին Հռոմում՝ քրեական հարցերով փոխադարձ օգնության, ներառյալ՝ իրավական օգնության որոշակի ձևերի մասով երկու երկրների միջև համագործակցությունը բարելավելու նպատակով:

«Քրեական գործերով փոխադարձ օգնության մասին» 1959 թվականի ապրիլի 20-ի եվրոպական կոնվենցիան Հայաստանի Հանրապետության կողմից վավերացվել է 2001 թվականի նոյեմբերի 21-ին՝ Ազգային ժողովի Ն-229-2 որոշմամբ՝ վերապահումներով և հայտարարություններով (ՍԴՈ-324):

2. Հայաստանի Հանրապետությունը և Իտալիայի Հանրապետությունը Համաձայնագրին և «Քրեական գործերով փոխադարձ օգնության մասին» 1959 թվականի ապրիլի 20-ի Եվրոպական կոնվենցիայի (այսուհետ՝ Եվրոպական կոնվենցիա) դրույթներին համապատասխան՝ պարտավորվում են միմյանց տրամադրել հնարավորինս լայնածավալ փոխադարձ օգնություն քրեական գործերով, որոնք ներառում են Համաձայնագրի 1-ին հոդվածի 2-րդ կետում սահմանված գործողությունները:

Ըստ Համաձայնագրի՝ փոխադարձ օգնության մասին խնդրանքները կարող են ուղարկվել անմիջապես Հայցող կողմի դատական մարմինների կողմից Հայցվող կողմի դատական մարմիններին, և պատասխանը կարող է հետ ուղարկվել նույն ուղիներով՝ այդ խնդրանքների պատճենը փոխանցելով Եվրոպական կոնվենցիայի 15-րդ հոդվածի 1-ին կետում նշված մարմիններին:

3. Հայաստանի Հանրապետությունը փոխադարձության հիման վրա Համաձայնագրով ստանձնում է հետևյալ պարտավորությունները.

- որպես Հայցվող կողմ՝ օգնության մասին խնդրանքն ստանալուց հետո հետևել Հայցող իտալական կողմի կողմից նշված ընթացակարգերին, եթե այդ ընթացակարգերը չեն հակասում ՀՀ ներպետական իրավական համակարգի հիմնարար սկզբունքներին, և ապահովել խնդրանքի կատարումը հնարավորինս արագ՝ հաշվի առնելով Հայցող իտալական կողմի կողմից նշված ցանկացած պայման (Հոդված 2, կետ 1),

- հետախուզման կամ քրեական հետապնդման մեջ գտնվող անձի հարցաքննության նպատակով լսումներ կատարելու խնդրանքը տեսակոնֆերանսի միջոցով կատարելու պարագայում երաշխավորել, որ այն կկատարվի տվյալ անձի համաձայնությամբ, եթե դա չի հակասում Պայմանավորվող կողմերի ներպետական օրենսդրությանը, և այդ դեպքում լսման ենթակա անձի պաշտպանին թույլատրել ներկայանալ նշված անձի գտնվելու վայր կամ Հայցող կողմի դատական մարմին՝ նրան նշված անձի հետ հեռակա գաղտնի հաղորդակցման հնարավորություն տալով (Հոդված 4, կետ 2),

- ապահովել, որ տեսակոնֆերանսի միջոցով լսումները տեղի ունենան բոլոր դեպքերում, երբ լսման կամ հարցաքննման ենթակա անձը կալանքի տակ է գտնվում ՀՀ տարածքում (Հոդված 4, կետ 3),

ապահովել, որ տեսակոնֆերանսի միջոցով լսումների մասով կիրառվեն Համաձայնագրի 4-րդ հոդվածի 7-րդ կետում շարադրված դրույթները (Հոդված 4, կետ 7),

- ապահովել, որ Հայցող իտալական կողմի խնդրանքով անհապաղ ստուգվի՝ արդյոք քրեական հետախուզման կամ հետապնդման ենթարկվող ֆիզիկական կամ իրավաբանական անձը, որը նույնականացվել է, Հայցվող հայկական կողմի տարածքում տեղակայված որևէ բանկում կամ որևէ այլ վարկային կամ ֆինանսական հաստատությունում չունի բանկային հաշիվ(ներ)՝ Հայցող իտալական կողմին տրամադրելով համապատասխան տեղեկություն, ներառյալ՝ այդ հաշիվներն օգտագործելու թույլտվություն ունեցող ցանկացած անձի ինքնության, վերջինիս գտնվելու վայրի և դրանց առնչվող ցանկացած գործարքի մասին տեղեկությունը (Հոդված 5, կետ 1),

- ապահովել, որ Համաձայնագրի 5-րդ հոդվածով նախատեսվող օգնության տրամադրումը չմերժվի բանկային գաղտնիք լինելու հիմքով (Հոդված 5, կետ 3):

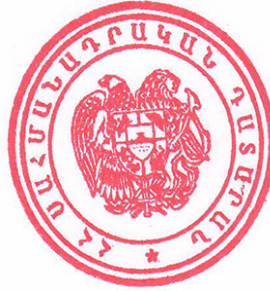
Ելնելով գործի քննության արդյունքներից և ղեկավարվելով Սահմանադրության 168-րդ հոդվածի 3-րդ կետով, 170-րդ հոդվածի 1-ին և 4-րդ մասերով, «Սահմանադրական դատարանի մասին» սահմանադրական օրենքի 63, 64 և 74-րդ հոդվածներով՝ Սահմանադրական դատարանը **Ո Ր Ո Շ Ե Ց** .

1. 2019 թվականի նոյեմբերի 22-ին Հռոմում ստորագրված՝ «Հայաստանի Հանրապետության և Իտալիայի Հանրապետության միջև «Քրեական գործերով փոխադարձ օգնության մասին» 1959 թվականի ապրիլի 20-ի եվրոպական կոնվենցիայի կիրառումը դյուրացնելու մասին» համաձայնագրում ամրագրված պարտավորությունները համապատասխանում են Սահմանադրությանը:

2. Սահմանադրության 170-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սույն որոշումը վերջնական է և ուժի մեջ է մտնում հրապարակման պահից:

ՆԱԽԱԳԱՀՈՂ

18 մայիսի 2021 թվականի
ՍԴՈ-1594

Ա. ԴԻԼԱՆՅԱՆ